

διδάγματα τοιαῦτα,
 ἀλλ' ὅμως ἐννοεῖται,
 (Καί τοῦτο πρέπει, ὦ γονεῖς, σπουδαίως νά σκεφθῆτε)
 τὰ πονηρὰ χοιρίδια εὐθύς τῇ εἶπον ταῦτα:
 « Δὲς, μήτερ, τὸ παράδειγμα μετὰ τῆς συμβούλης,
 καὶ τότε βλέπεις ἂν ἡμᾶς θά ἴδῃ ἢ ἰλύς! »

(1885.)

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΒΑΛΒΗΣ

 ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Μυρόεσσα, ὡς ἴασμος· γλυκεῖτα, ὡς τὸ ἴον,
 εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς ζωῆς, ἀνέθαλλες φαιδρά·
 κ' ἐνέπνευσας, κ' ἐνέπνευσας τοσοῦτον μεγαλεῖον,
 ὅσον ἐμπνέ' εἰς οὐρανοὺς ἢ Φοῖβῃ ἢ ὠχρά.

~~~~~

Ἄν ἐγεννήθης εἰς τὴν γῆν, μὴ λυπηθῆς, Μαρία·
 σοὶ ἔδωκεν ὁ Ὑψίστος τὴν δρόσον τοῦ Μαΐου,
 ἀστέρας δύο τ' οὐρανοῦ, καὶ κάλλη τόσα Θεῖα!
 κ' εἰς τοὺς ἀστέρας τὰς χρυσαῖς ἀκτῖνας τοῦ Ἥλιου.

~~~~~

Ῥοδόπνουν χεῖλος καὶ ἀγνόν, ὡς ἕαρος πρωΐαν,
 καὶ μαργαρίτας ὑπ' αὐτὸ ἀστράπτοντας, ὠραίους!
 Ἄγγελικὸν μεϊδίωμα, κ' ἐρατεινὴν καρδίαν,
 καὶ τόσας ἄλλας χάριτας τῶν οὐρανῶν ἐνθέους!...

~~~~~

Ἰόχρους ὅταν στρώννυται ἐν μέσῳ τῶν λειμῶνων
 ὁ τάπης τῆς ἀνοιξέως μεστὸς μεϊδιαμάτων,
 καὶ χαιρετᾷ τὴν ὑπαρξιν ἐπ' ἀνθισμένων κλώνων
 ἢ ἀηδῶν περιχαρὶς μὲ τ' ἄσμα τῶν ἀσμάτων.

~~~~~

Ἄναγεννᾶται ἡ ἐλπίς, ἐν μέσῳ θεῖου μέλους,
 ἀναγεννᾶται ἡ χαρὰ τοῦ βίου ἢ χρυσῆ·
 καὶ πέμπει τότε εἰς τὴν γῆν ὁ Πλάστης μας ἀγγέλου,
 καὶ εἶσαι Σὺ τῶν οὐρανῶν ὁ ἄγγελος· ὦ! Σὺ!

ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗΣ